

Begrundelse

Det drejer sig om en mand på 77 år. Han blev enkemand for tre år siden. Han har været dement i mange år. Da hustruen levede, tog hun sig af ham, men efter hendes død blev hans demens forværret. På grund af den lange venteliste til en plejehjemsplads har han været enlig hjemmeboende i tre år og har modtaget hjemmehjælp 8 gange i døgnnet.

Efter et fald i hjemmet bliver han indlagt på hospitalet med et bækkenbrud. Efterfølgende bliver de pårørende kontaktede af hjemmeplejen, som meddeler, at de ikke vil tage ansvar for ham længere. Det medfører, at han må tilbringe 6 måneder på en ortopædkirurgisk afdeling. Afdelingens personale og patienter er ikke »geåret« til at have demente på afdelingen, da han er meget urolig og højtråbende. Afdelingslægen trækker i alle tråde, og endelig rykker han op på ventelisten til en plejehjemsplads.

Han flytter ind på plejehjemmet, men er der kun i tre dage. Heller ikke her »magter man« den demente pga. hans råberi, og han bliver indlagt på langtidsmedicinsk afdeling.

På hospitalet skønner man, at man intet kan stille op for den demente. De mener, at det er plejehjemmets opgave at medicinere, pleje og passe den demente. Han er nu tilbage på plejehjemmet – imod deres vilje.

Spørgeren har stor forståelse for de pårørendes frustrationer og finder, at det er helt og aldeles uacceptabelt, at vi i Danmark har et system, der ikke magter at rumme demente ældre, og at de ansvarlige myndigheder fralægger sig ethvert ansvar og kaster »sorteper« videre.

Svar (22/6 04)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Som begrundelse for spørgsmålet, har spørgeren kort redegjort for en konkret sag med en dement mand, som i forbindelse med ventetiden på en ledig plejebolig har været indlagt på hospitalet i længerevarende perioder.

Det er naturligvis uacceptabelt, hvis den demente og de pårørende, som står midt i en svær situation, oplever at være kastebold mellem forskellige myndigheder, som beskrevet af spørgeren. Den demente og de pårørende skal være i centrum for en sammenhængende indsats,

Ansvarsfordelingen for demensindsatsen mellem det sundhedsfaglige og det sociale område er lovgivningsmæssigt klart defineret. Men der er ingen tvivl om, at den gode og sammenhængende hjælp på demensområdet er afhængig af, at samarbejdet og koordineringen mellem de mange parter på området fungerer.

Fra Socialministeriets side har der derfor også gennem flere år været sat fokus på at skabe en mere sammenhængende hjælp på demensområdet. Socialministeriet har i samarbejde med bl.a. Frederiksborg Amt udviklet en generel model for et tværsektorielt og tværfagligt samarbejde mellem amtet, kommunerne og de praktiserende læger. Formålet er at sikre, at den demente får et sammenhængende plejeforløb, og at den demente og de pårørende får information om, hvor de kan henvende sig for at få hjælp, og hvem der har ansvaret for at yde den nødvendige hjælp.

Socialministeriet har tilbudt kommuner og amter økonomisk støtte til indførelse af en samarbejdsmodel på demensområdet. Elleve amter samt H:S har i marts 2004 søgt og fået bevilget støtte.

Senest har Socialministeriet sat øget fokus på organiseringen af dagtilbuds- og aflastningsindsatsen for demente og deres pårørende gennem det såkaldte »ODA-projekt«, som gennemføres i samarbejde med 10 kommuner og en række frivillige organisationer. Projektet tager udgangspunkt i, at en tidlig og målrettet indsats i de første faser af en demens sygdom kan skabe øget livskvalitet både for den demente og de pårørende og måske udskyde det tidspunkt, hvor der bliver behov for en mere intensiv plejeindsats. Et godt samarbejde mellem kommunerne og de frivillige er i den forbindelse af stor betydning.

Det er naturligvis vigtigt, at der i kommunerne er kvalificerede tilbud til mennesker med demens – det gælder lige fra tilbud til nydiagnosticerede demente til kvalificerede pleje og botilbud til de svageste og mest plejkrævende grupper af demente. Det er kommunalbestyrelsen, som har ansvaret for at sikre, at plejkrævende ældre får den nødvendige hjælp. Jeg henviser i den forbindelse til besvarelsen af spørgsmålene S4346 samt S4306.